

1894-03-02

þÿ • - ¿ ½ ^ , ½ ¿ Â - ± Á . 24

Library of Neapolis University Pafos

<http://hdl.handle.net/11728/10762>

Downloaded from HEPHAESTUS Repository, Neapolis University institutional repository

ΕΠΙΣΤΗΜΗ ΣΥΝΔΡΟΜΗΣ ΠΡΟΪΟΝ

Ποσότης εν Κύπρω Σελίνια..... 8

Εν τῷ ἐξωτερικῷ..... 1

Πᾶσα κίτρισι δέον νά γίνηται πρὸς τὸ
πρόσθετον, ὡς καὶ πᾶσα ἀπόδειξις πληρω-
της δέον νά φέρῃ τὴν ὑπογραφήν αὐτοῦ.

ΝΕΟΝ ΕΦΗΜΕΡΙΣ

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΑ

Διευθυντής καὶ ἐκδότης
ΚΛΕΟΒ. Ν. ΜΕΣΟΛΟΓΓΙΤΗΣ.

ΕΙΣΟΦΗΚΕΙΣ ΚΑΙ ΔΙΑΤΡΙΒΑΙ

Καταχωρίζονται κατ' ἀποκοπήν.

Ἄρθρα σύμφωνα τῷ προγράμματι τοῦ

«Νέου Ἐθνικοῦ» καταχωρίζονται δωρεάν.

Ἡ συντάξις δὲν εὐθύνεται διὰ τὰς γνώ-
μας τῶν ἀνταποκριτῶν τῆς.

Τὰ χειρόγραφα δὲν ἐπιστρέφονται.

Ο ΕΝ Τῷ ΝΟΜΟΘΕΤΙΚῷ ΕΝΑΡΚΤΗΡΙΟΣ ΛΟΓΟΣ

Ἀπὸ τῆς παρελθούσης ἐβδομάδος ἤρξατο τῶν ἐργασιῶν τοῦ ἐν Κύ-
πρω Νομοθετικῷ Συμβουλίῳ, τὸν δ' ἐ-
ναρκτηρίον λόγον ἀπήγγειλεν, ὡς εἰθι-
σταί, ἡ Α. Ε. ὁ Μέγας Ἀρμοστής.
Ὁ λόγος, ὡς εἶδον ἤδη οἱ ἀναγνώσται
ἡμῶν, στρέφεται περὶ τὰ γνωστότερα
τῶν παρ' ἡμῖν, ἀναφέρων τὰ τῆς πα-
ραγωγῆς, τῆς ὑποτιμῆσεως τῶν κυ-
πριακῶν προϊόντων, ὡς δυναμένης νά
ἔγῃ ἐδυσάρεστον ἀποτέλεσμα ἐπὶ τῶν
δημοσίων προσόδων. εἰς τὰ τῆς γο-
λίρας ἐν ταῖς γείτοσι χώραις καὶ τὰ
ἀκολουθήματα αὐτῆς ἐν Κύπρῳ, ὡς
καὶ περὶ τοῦ τρόπου τῆς καταδιώξεως
τῆς ἀκρίδος ἐν τῷ μέλλοντι, μετ' ὃ προ-
αγγέλλει τὴν βελτίωσιν τοῦ κτημα-
τολογικῷ γραφεῖου.

Καὶ ταῦτα μὲν αὐτῷ λεγόμε-
να ἔχρουσι ἀδιαφιλονικήτως τὴν ἀ-
ξίαν τῶν δὲν δύναμεθα εὖως ν' ἀ-
ποκρύψωμεν ὅτι ἀπεξεδεχόμεθα κατὰ
τὴν ἐπίσημον ἑκείνην στιγμήν νά ἀ-
κούσωμεν καὶ ἄλλα οὐσιασιώτερα καὶ
μᾶλλον διαφέροντα τὴν νῆστον. Τὸ λέ-
γειν καὶ ἀπαριθμεῖν ποσότητας παρα-
γωγῆς καὶ τὸ ἀναφέρειν τιμὰς προϊόν-
των δὲν εἶνε δυστυχῶς συντελεστικόν
εἰς τὴν εὐδαιμονίαν ἐνὸς τόπου, ὅστις
ὑπὸ παραγωγικὴν μὲν ἐποψίαν παρου-
σιάζεται ἀκμαίως, ἀλλ' ὑπὸ τὴν ἄλλην
τὴν οὐσιασιώτεραν ἐποψίαν, τὴν τῆς
ἐκπονήσεως τῶν εἰδῶν αὐτοῦ, δὲν παρί-
σταται ζηλωτός. Ἐν τῇ δευτέρῃ δὲ
ταύτῃ ἀπόψει τοῦ τόπου ἦτο, νομίζο-
μεν, δίκαιον καὶ πρέπον νά ἐγκύψωσιν
οἱ κυβερνηταὶ καὶ νά ἀσχοληθῶσιν, ὅ-
πως καταστήσῳσι καὶ ταύτην ἴσην
καὶ ἐξάμιλλον πρὸς τὴν πρώτην. Ἄλ-
λὰ ἐάν τὸ δεύτερον φαίνεται δυσπείτευ-
κτον διὰ λόγους πολιτικούς, καὶ τρῦτο
λέγοντες ἐνοούμεν ταῦς ἔροντες ὅς ἡ
Κύπρος κατέχεται ὑπὸ τῶν Ἀγγλῶν,
μὴ ἐπιτρέποντας τὴν συνομολόγησιν
ἐμπορικῶν συμβάσεων πρὸς ἄλλα κρά-
τη καὶ τὰ ἀνάλογα, προσεδόκωμεν τού-
λάχιστον ὅτι θά εἰδεικνύετο προθυμία

τις ὑπὲρ τῆς ἐξευρέσεως τρόπων συντε-
λούντων εἰς τὴν βελτίωσιν τῶν τιμῶν
τῶν κυπριακῶν προϊόντων. Καὶ τοῦτο
ὅμως δὲν ἐδηλώθη, ἐάν ἐγένετο, καὶ
δικαιούμεθα νά φρονώμεν ὅτι ἐλάχι-
στα φροντίζουσι περὶ τῆς ὕλικῆς ἐν-
δοκιμήσεως τῆς Κύπρου.

Ἠλπίζομεν ὅτι ἐν τῇ ἐπαύρῃ τῶν
ἐργασιῶν τοῦ Νομοθετικῷ Συμβουλί-
ου θά ἐξηγγέλλοιτο τὰ δυνάμενα νά
προαγάγῳσιν εἰς εὐημερίαν τὸν τό-
πον καὶ νά ἀπομακρύνωσιν ἀπ' αὐ-
τοῦ ἐπικειμένους ὀλέθρους προσεδόκω-
μεν ὅτι θά ἤκούομεν σκέψεις καὶ σχέ-
δια μέλλοντα νά νομιμοποιηθῶσιν
ἐν τῷ νῦν Συμβουλίῳ, ἀναφερόμενα
εἰς τὰς ἐγκαταλειμμένας ἀποκατα-
στατευτοὺς παραγωγικὰς δυνάμεις,
μελέτας ἀναγομένας εἰς ἔργα ὑδραυλι-
κὰ, εἰς τὰφορῶντα εἰς τὴν ἐμπορίαν,
εἰς ἔργα λιμενικά, ὧν ἡ χρησιμότη-
της ἐμφανέστερον καταδεικνύεται ἀπὸ
ἡμέρας εἰς ἡμέραν. Ἄλλ' ἡμῖα Σύνο-
δος καταλείπει εἰς τὴν ἄλλην τὰς ἐρ-
γασίας ταύτας καὶ ὁ χρόνος παρέρ-
χεται μαραινῶν τὰς ἐλπίδας τῶν Κυ-
πρίων καὶ φθίρου τὰς ζωτικὰς δυνά-
μεις τοῦ τόπου.

Δὲν πρέπει νά παρέλθωμεν ἐν σιγῇ
ὅτι ἡ Α. Ε. ὁ Μ. Ἀρμοστής ἐκδήλωσεν
ἔρεσιν ὑπὲρ τῆς βελτιώσεως τῆς παρ'
ἡμῖν δημοτικῆς παιδείσεως. Ἄλλ' ἵνα
ἡ ζηλωτὴ αὐτῆ ἔρεσις τοῦ ἀνωτάτου
ἄρχοντος πραγματωθῇ ἐπὶ ἀγαθῷ τοῦ
τόπου ἀνάγκη εἶνε πρὸς πολλοὺς ἄλ-
λοισ νά ἀυξήσῃ καὶ τὸ μέχρι τοῦδε
χορηγούμενον εἰς τὴν παιδείαν ποσόν.
Ἴσως δὲν ἠλλοίπει οὐδὲ πρὸς τοῦτο
καλὴ θέλησις, ἀλλὰ δυνατὸν νά αἰτι-
ῶνται τὸν πρὸς τὴν Ἡύλην φόρον, ὅ-
στις ἐκμυζᾷ πῖσας τὰς ζωτικὰς δυνά-
μεις τοῦ τόπου. Ἐάν ἀληθῶς τὸ
ὑπέρογκον ποσὸν τὸ ἐτησίως τελούμε-
νον τῇ ἰψήλῃ Ἡύλῃ εἶνε ἐσκόπελος,
ἐπ' οὗ ναυαγοῦσιν αἱ ἀγαθαὶ προθέσεις
τῶν ἡμετέρων ἀρχόντων, ἄς ἐξεύρωσι
μέσον πρὸς ἐλάττωσιν τοῦλάχιστον
αὐτοῦ, εἴτε δι' ἐξωνήσεως τῆς Κύπρου
εἴτε διὰ τινος ἄλλης τοῦ φόρου μετα-
τροπῆς οὐχὶ δυσευρέτου ὑπὸ οἰκονομολό-
γων, ὅπως ἀρθῇ τὸ μέγιστον τῶν κω-
λυμάτων τῆς κυπριακῆς εὐδαιμονίας.

Ἡ ΚΥΒΕΡΝΗΣΙΣ ΚΑΙ Ἡ ΕΛΛ. ΔΗΜΟΤΙΚΗ ΕΚΠΑΙΔΕΥΣΙΣ

Τῇ Συντάξει τοῦ «Νέου Ἐθνικοῦ»
Τέλος πάντων ἀνεώχθησιν καὶ ἐ-
φέτος τοῦ Νομοθετικῷ αἱ θύραι καὶ
οἱ ἐκλεκτοὶ τοῦ λαοῦ συνηθῶν ἐν τῇ
πρωτεύουσῃ, ὅπως φωνάζωσι συζητή-
σωσι, κόψωσι, ράψωσι καὶ εἰτὰ ἐπανα-
κάμψῃ ἕκαστος εἰς τὰ ἴδια μὲ ἐλα-
φρὰν καὶ ἐπαναπεπαυμένην τὴν συν-
είδησιν, ὅτι ἐπέτελεσε τὸ πρὸς τὴν
πατρίδα ἱερὸν καθήκον του. Πολλὰ
καὶ ποικίλα νομοσχέδια τεθήσονται
ἐπὶ τῆς Νομοθετικῆς τραπέζης, ἀλλὰ
τὴν προωθῶν κατὰ τὴν ἀποτέλειαν
τοῦ, ἀποτελεῖται τὰ περὶ παιδείας
πραγματευόμενα. Ἀνεξήγητος ἡ φι-
λομουσία, ἣτις κατέλαβε τὴν πατρικὴν
(sic) ἡμῶν κυβέρνησιν, ἀλλ' ἀκατα-
νόητος καὶ ἡ ἐπὶ τοῦ θέματος τούτου
μεροληψία αὐτῆς διὰ τί τάχα νά μὴ
μεριμνᾷ παντάπασιν καὶ περὶ τῆς ἐκ-
παιδεύσεως τῶν συμπολιτῶν ἡμῶν ὀ-
θιωκάνων; διὰ τί διὰ μὲν τὴν δημο-
τικὴν ἐκπαίδευσιν πενταπλῆ καὶ ἐ-
ξαπλῆ νά παρουσιάζῃ νομοσχέδια, διὰ
δὲ τῆς Ὀθωμαν. οὐδὲ ἐν; Κυβερνησις,
ἣτις ἐν παντὶ ζητήματι καὶ πάσῃ ὑ-
πὸθετεῖ προτιμᾷ τὴν Ὀθωμαν. κοινό-
τητα, καίπερ καταπληκτικὴν μειο-
νότηα ἀποτελοῦσαν, κυβερν. ἣτις ἐν
ἅπασιν τοῖς ἐπίσημοις αὐτῆς ἐγγράφοις
προτάσσει τὴν Ὀθωμαν. καὶ ἐπιτάσ-
σει τὴν Ἑλλην. μετάρρασιν, κυβερν.
ἣτις δὲν διστάζει νά χαρίζῃ τὴν ζω-
τὴν εἰς Ὀθωμανοὺς φονεῖς ἀνευ τῆς ἐ-
λαχίστης ἐλαφρυντικῆς περιπτώσεως,
διὰ μόνον ἴσως τὸν λόγον, ὅτι οἱ μὲν
φονεῖς εἰσὶ τούρκοι, ὁ δὲ φονευθεὶς χρι-
στιανός, φαινόμενη αὐτῷ καὶ τούρκων
τρυφερότερα, πῶς ἐν τῷ ἐν λόγω ζη-
τήματι ἐξάνη τοσοῦτον φιλέλληνα;
ἀρὰ γε τὰ αἰετὰ μέλη, ἀτίνα καὶ μό-
να θά φέρωσι πᾶσαν τὴν εὐθύνην διεί-
δον πῶς ἐγκρατεῖ ἡ ἐξαιρετικὴ αὐτῆ
πρὸς τὴν Ἑλλην. ἐκπαίδευσιν κυβερνη-
τικὴ ἀνάγκη; ἡμεῖς τῶν ὀπείων ὁ πε-
ριωρισμένος νοῦς δὲν φθάνει πολὺ μα-
κρὰν, θεωροῦμεν ταῦτα ὡς τὸ δόλωμα
ἐκεῖνο, ὅπερ τίθεται ἐν τῇ μυάγρα, οὐχὶ
πρὸς τροφήν, ἀλλὰ πρὸς σύλληψιν

ψιν τῶν μυῶν, οἵτινες ἐνταῦθα εἰσὶν οἱ
δημοδιδάσκαλοι, ἀρὰ γε ἀπατώμεθα;
Τὸ συνεχές, τὸ δεακκῆς ὄνειρον, ὅπερ
διαταράττει τοὺς ὕπνους τοῦ αἰδέσι-
ματάτου ἐπόπτου τῆς παιδείας, ἀφ' ἧς
ἐποχῆς ἀπέτυχεν, εὐτυχῶς, χάρις τῷ
γενναίῳ ἄρχοντι Κυμβερλίῃ, ν' ἀποκλει-
σῇ τῶν ἑλληνικῶν δημοτικῶν σχολεί-
ων τὴν Ἑλλην. ἐκπαίδευσιν καὶ ἀφ' ἧς
ἀπέτυχε μετὰ ἐπανειληγμένους ἐκδό-
σεις προγραμμάτων, μετὰ κολοβώσεως
χορηγίῳ εἰς σχολεῖα διὰ μόνον τὸν
λόγον, ὅτι ἐδιδάσκοντο ἐν αὐτοῖς Ἑλ-
ληνες συγγραφεῖς, μετὰ σφοδρὰς πα-
ρατηρήσεως, ὅτι οὐδὲν πρέπει ν' ἀναπτύ-
σῃται ἡ Ἑλλην. ἱστορία, οὐδὲ καί-
τις ἱστορικαὶ ἐπισημῶν ἱστοριουμένων
δασκωνται (οἱ ἑλληνοπαιδῆς) ὅτι ἡ
ἀρχαία Ἑλλάς περιελάμβανε καὶ ἄλ-
λας χώρας, ἐκτὸς τῶν ἐν τοῖς Ἀγγλι-
κοῖς γεωγραφικοῖς χάρταις! σημειου-
μένων, νά περιορίσῃ αὐτὴν, μετὰ ταῦ-
τα πάντα λέγομεν, τὸ συνεχές καὶ δι-
ακκῆς αὐτοῦ ὄνειρον εἶναι, νά κόψῃ
τὸ νερὸν ἐκ τῆς πηγῆς πρὸς ἐπίτευξιν
τοῦ ἐρετοῦ, νά ὑποδουλώσῃ ὀθιωτῶ-
τοὺς διδασκάλους καὶ ἐπέτυχε μὲν ἐν
μέρει τούτου δυνάμει ἐγκυκλίου τινός,
ἣν ἀπέστειλε πρὸς τὰς ἐφορίας τῶν
σχολείων ἐν ἀρχῇ τοῦ τρέχοντος σχο-
λικοῦ ἔτους καὶ εἰς τὴν αἰ ἐφορίας ὑ-
πῆκουσαν, ἀγαθῇ τῇ πίστει, ἀλλ' ἡ
ὑποδουλώσις δὲν ἐγένετο τελεία καὶ
ικανοποιητικῇ.

Ἄχρι τοῦδε οἱ διδασκαλοὶ συνεψώ-
νουν μετὰ τῶν ἐφοριῶν, συνέταττον τὰ
συμβόλαια τῶν δυνάμει τῶν ὀπείων αἰ-
ἐφορίας ἦσαν ὑπεύθυνοι πρὸς ἀπότι-
σιν πλήρους τοῦ συμφωνηθέντος μισθοῦ
ἀντε πολλήν, ἀντε ὀλίγην χορηγίαν
ἐχρηρῆγει ἡ κυβέρνησις, (τὸ πολὺ ἀπέ-
βατινε πρὸς ὄφελος τοῦ χωρίου, ὡς ὀ-
λίγον πρὸς ζημίαν αὐτοῦ,) ὥστε οἱ δι-
δάσκαλοι ἐτήρουν ἀνεξαρτησίαν τινὰ
μὴ δυνάμενον τοῦ κυβερνητικοῦ ἐπό-
πτου νά ἐπιβράσῃ τῷ μισθῷ αὐτῶν ὅ-
θεν ὁ αἰδεσιμώτατος ἐν τῇ ἐξαιρετικῇ
αἰδοῖ, ἣν τρέφει πρὸς τὴν ἠθικὴν τῶν
ἄλλων ἐλευθερίαν, διέταξεν ἐφέτος ἵνα
τὰ συμβόλαια διαλαμβάνωσι μόνον
περὶ ὀρισμένου μισθοῦ, ἀνεξαρτήτως
τῆς κυβερνητικῆς χορηγίας τοῦτο

δόν εθνών απάσσονται και ακολουθούσι, τήν ιδιόρρυθμον ιδέαν ταύτην. Ἀλλά καί ἡ ἰδέα αὐτή φαίνεται παρρηκωνισμένη ὑπό τῆς καθαρᾶς καί ὀρθῆς φιλοσοφίας, μὴ ἐπιβεβαιούντος αὐτήν οὐδέ τοῦ Σωκράτους, ἀλλ' ὑπεδείκνυντος σταθεράν τινα διαμονήν τῶν ψυχῶν ἐν χώρᾳ τινὶ συγκεκριμένῳ καί ἀπηλλαγμένῳ τῶν δεινῶν ὡς ὁ ἐξῆς μετὰ τοῦ Κέβητος διάλογος ὑπεμφαίνει. Ἡβ. «ὦ Σώκρατες τὰ αὐτὸν εὐρίσκω δὲ ἀδράστια μᾶς λέγεις, τὰ περὶ ψυχῆς ὅμως ἀκριβοῦς λαφύονται εἰς τοὺς ἀνθρώπους. «Ὑμεῖς, ὑπεψίαν ὅταν ἡ ψυχὴ ἀπαλλαγῆ τῷ σώματι δὲν ὑπάρχει πλέον, ἀλλ' ἀποθνήσκουσα διαφθείρεται καὶ ἀπύλλυται καὶ ὡς ἀνεῖμα φεύγει ἢ ὡς καπνὸς διασκεδάζεται χωρὶς τῆς ἀρῆς οὐδὲ ἔχνος. «Ἐν ὅμως αὕτῃ συγκεκριοῦται εἰς τόπον τινα, τῶν ὁμοίων μᾶς ἀνέφερες δεινῶν, ἐάν οἱ λόγοι σου πραγματοποιούνηται, μεγάλην καὶ ὠραίαν ἐλπίδα ἔα εἶχμεν, ὡς Σώκρατες οἱ ἄνθρωποι ἡμεῖς. «Πρὸς ταῦτα ὁ Σωκράτης ἀπήντησε τῷ Κέβητι. «Καὶ ἀρχαῖόν τινα λόγον ἐκ τῶν δογματῶν τοῦ Πυθαγόρου καὶ Ὀρφέως, αἱ ψυχαὶ φεύγουσαι ἐντεθῆεν, πορεύονται ἐκεῖ καὶ πάλιν ἐπιστρέφουσιν ἐκ τῶν τεθνεώτων εἰς τοὺς ζῶντας. «Καὶ ἂν μὲν τοῦτο οὕτως ἔχη ἐκ τῶν νεκρῶν ἀναγεννῶνται οἱ ζῶντες, ἔπειτα δεῖ αἱ ψυχαὶ μᾶς πρὸ τῆς ἐπιστροφῆς τῶν εὐρίσκονται εἰς τὸν ἄδην, διότι βέβαια δὲν ἤθελον ἐπαναζῆ ἐάν ἐγίνοντο καθ' ὅλον κληρίαν. «Καὶ ἂν μὲν φανερὰ ἐβλέπωμεν, ὅτι οἱ ζῶντες οὐδαμῶθεν ἀλλοθεν γεννῶνται, εἰμὴ ἐκ τῶν τεθνεώτων ἀλλῆς ἀποδείξεως χρειαζομένην δὲν εἶχμεν, ἂν ὅμως δὲν ἔχη οὕτω ἀποδείξεις ἄλλας χρειαζόμεθα.»

Ἐκ τούτων ἡ ὑπερβολὴ τῆς ψυχῆς ἐστὶν ἀναμφίβολος. Ἐπεὶ ὅμως τούτων, ἐν ἡ ψυχὴ δὲν ὑπῆρχε, ἐάν ἡ ψυχὴ δὲν ἦτο ἀθάνατος, πῶς ἔβλεπον τὰς ἐλπίδας τῶν ἐκ πληρουμένης οἱ ὀπαδοὶ τῆς ἀρετῆς; οἱ αὐστηροὶ ἐκπληρωταὶ τῶν ἀνθρώπων χρεῶν; οἱ πίπτοντες ὄνματα ἐν τοῖς πολέμοις, ἐν ταῖς ἀνωμαλίαις τῆς ζωῆς χάριν τῆς ἐκυτῶν πατρίδος, χάριν τῆς ἀρετῆς, ἔπρεπε τάχα κατὰ τὰς ὑστάτας στιγμὰς τοῦ βίου τῶν νὰ βλέπωσι πᾶσας τὰς εὐγενεῖς ἐλπίδας τῶν νὰ σθίνονται καὶ νὰ ματαιῶνται; Ἐξ ἀντιθέτου, ἐάν ἡ ψυχὴ δὲν ἦτο ἀθάνατος καὶ δὲν ὑπῆρχε μέλλουσα ἀναμῆθη, πῶς ὀραγμῆς ἤθελε κωλύσει τὸν κακούργον ἀπὸ τὰς ἀκαθάρτους ιδέας του; Πῶς ἤθελε ἐλαττωσε τὰς θρηνώσεις πῶν τυράννων ἀρέξεις; οἱ τιμῶνται ὅμως ὅταν στρέφουσι τοὺς δοξαλομοῦς τῶν εἰς τὸ παρελθόν, ἀποτροπιάζονται μὲν θεοφρόντες σείραν ἀλλεπαλληλῶν ἀδικῶν τῶν πτωχῶν θυσῶν τῶν, ἡματωμένα πτώματα τῆς κακούργου βελήσεως αὐτῶν. Πι-

ζονται ὑπὸ τῆς συνειδήσεως διὰ τὰς κακὰς πράξεις τῶν καὶ ρίπτουσι πλέον τὴν μαιφόνον μάχαιραν καὶ ἀπ' αὐτῆς λαμβάνουσι τὴν ράβδον τῆς δικαιοσύνης καὶ τῆς ἰσότητος, φοβούμενοι τὸ μέλλον, φοβούμενοι τὴν μέλλουσαν ποτε ἀνταπόδοσιν τῶν ἔργων τῶν ὑπὸ τοῦ ἀδικαστοῦ τῶν πάντων Κριτοῦ. Ἰδοὺ καὶ ἕτερα ἀποδείξεις τῆς ὑπάρξεως καὶ ἀθανασίας τῆς ψυχῆς.

(ἀκολουθεῖ).

Β. ΠΡΟΞΕΝΙΟΝ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ ΕΝ ΚΥΠΡΩ.

Ἡμεῖς Κ. Πανουρίας, Πρόξενος τῆς Μεγαλειότητος ἐν Κύπρῳ προσκαλούμεν τοὺς δυνιστάς τοῦ ἀποθνήσκοντος ὑπάρχοντος Ἑλλήνος Κωνσταντίνου Ἀρώνη, ὅπως ἐντός δεκά τεσσάρων (ἀριθ. 14) ἡμερῶν ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως τῆς παρούσης ὑποβλήσῃ εἰς τὸ Πρόξενιον τὰς ἀποδείξεις τῶν ἀξιώσεων τῶν, ἄλλως παρελθούσης τῆς προέσμειας ταύτης πᾶσα ἀξίωσις αὐτῶν θελεῖ ἀπορρίπτεσθαι ὡς ἀπαράδεκτος.

Ὁ Πρόξενος τῆς Ἑλλάδος
Κ. Δ. ΠΑΝΟΥΡΙΑΣ.
Ἐν Λάρνακί τῇ 11, 23 Φεβρουαρίου 1891

ΧΡΟΝΙΚΑ.

Τὰ τελευταῖα ψυχὴ ἐπήνεγκον τὸν θάνατον εἰς πλείστα πρόβχτα ἐν τῷ ἀνωκυρίως διαμερισματι τῆς ἐπαρχίας Λάρνακος. Τὸ ἐν ὄχθρον περιπτῶν προβχτων τούτων ἐξέλιπον. Οἱ δὲ πάγοι οὐχὶ μόνον ἐν τῇ ἐπαρχίᾳ ἡμῶν, ἀλλὰ καὶ ἐν Λευκωσίᾳ καὶ ἄλλοῦ προὔξενταν σημαντικὰς βλάβας, καλύφοντες τὰ σπαρτά. Ἀλλ' ἤδη, ἀπὸ γῆρας μάλιστα, ὁ καιρὸς ἐμετριάσθη καὶ ἔχομεν κατὰ τὸ μέλλον καὶ ἤττον εὐηρίους ἡμέρας.

Διὰ τοῦ γαλλικοῦ ἀτμοπλοίου τῆς παρελθούσης τετάρτης ἐπανέκυψεν ἐν Κύπρῳ ὁ κόμητς καὶ ἡ κόμητσα Μάτσα καὶ ὁ ἀρχιλογοστέης καὶ ἀρχιτελώνης τῆς νήσου κ. Τελλῆς.

Μετ' εὐχαριστήσεως ἀναγράφομεν, ὅτι ἐν Ἀθηναῖς συνεστήθη ἀνοργωσθήριον ὑπὸ τὴν ἐπωνυμίαν ἡ «Πατρις» καὶ ὑπὸ τὴν προεδρίαν τοῦ κ. Ν. Γαβριηλίδου.

Πληροφόρομεθα ὅτι ὁ κόμητς Μάτσα μετατίθεται προσεχῶς εἰς Καίρον.

Τῆς παρελθούσης δευτέρας ἐβλημεῖσθαι ἐν ταῦθα τὸ ἀτμοπλοῖον Wensleydale τῆς Prince Line, κωμίσαν καὶ τὰς πραγματείας τοῦ Iron Prince ὅπερ περιμένεται ἐν Λεμεσῶ τὴν δευτέραν.

ΝΙΦΑΔΕΣ

Ο ΚΑΚΕΝΤΡΕΧΗΣ ΡΑΔΙΟΥΡΓΟΣ.

Τὸ θηρίον τοῦτο ἐπλασεν ὁ θεός (ἂν εἶναι πλάσμα τοῦ θεοῦ) ἐν στιγμῇ εἰρωνείας καὶ ἐνεργήσεν αὐτῷ ψυχὴν ἐν στιγμῇ ὀργῆς διὰ τοῦτο τὰ σπλάγχνα αὐτοῦ καταβιβώσκει τὸ πῦρ τῆς κακεντρεχίας, ἡ δὲ πνοὴ τοῦ εἶναι δηλητηριώδης. Καὶ ἐν καιρῷ ψυχῶς αὐτὸς αἰσθάνεται ζέστην. Ραδιουργεῖ, διαβῆλλει, ὑβρίζει τὴν κοινωνίαν, ἐν μέσῳ τῆς ὁποίας ὡς λυμῶν ζῆ καὶ ὁ τοῦτοτος ραδιούργος δὲν αἰσγύνηται ἀποκαλῶν τοὺς ἄλλους ραδιούργους οὐδένα φίλον ἔχει βραδίξει σχεδόν πάντοτε μόνος, οἰδὲ γινώσκοντες αὐτὸν ἀπορροῦσι πῶς ἐν τόσῳ μικρῷ σώματι χωρεῖ κολοσσὸς τῆς κακίας.

(Ἐπεταὶ ὁ χαρακτηρισμὸς τοῦ ἀναιδοῦς.)

ΤΑ ΟΝΕΙΡΑ

Τοῦτοτον τίτλον φέρει τὸ νέον μου ἔργον, τὸ ὅποιον παραδίω μετ' ὀλίγον εἰς τὴν Ἑλληνικὴν δημοσιότητα.

Εἶνε ἔργον νεανικόν, ἀπαύγασμα ψυχῆς ὄνειροπόλου καὶ καρδίᾳς πασχούσης γαργαλῆν ἐν στιγμῇ νεανικοῦ ρεμβατισμοῦ ἀνηκόν εἰς τὴν πραγματικότητα μᾶλλον ἢ εἰς τὴν φαντασίαν.

Τὸ ἐμπιστεύομαι ὡς μύχιον μυστικόν, εἰς τὴν εὐέλπιδα νεολαίαν μᾶς φυλῆς, ἥτις παρὰ τὰς λειποψυχίας καὶ τὰς κακούχιας αὐτῆς οὐδέποτε ἐπαυσεν ἐλπίζουσα καὶ ὄνειροπολοῦσα.

Τὸ χρυσοῦν ὄνειρον, τὸ ὅποιον πλεονάζει ὑπὲρ τὸν ἐθνικὸν ἡμῶν βίον, ἔα πραγματοποιηθῆ μίαν ἡμέραν πεπωμένως. Βίς τὴν ἐθουσιώδη τοῦ μέλλοντος ἐσότητα ἀήκει το μίγα ἔργον τῆς ἀναγενήσεως, εἶε οὕτῃ ἡ σήμερον γεννωμένη, εἶε ἡ μέλλουσα νὰ ἀνατελλῆ αὐριον;

Ἀλλ' ἡ ἡὼς ὑποφύσκει ἤδη ἡ Ἑλληνικὴ γλῶσσα ἐξέρχεται ἐκ τοῦ χαλῶς τῶν αἰῶνων, ὠραία καὶ ἀγλαή, ὡς ἄλλοτε ποτε, ὁ δὲ γραπτός λόγος δὲν θά βραδύνη νὰ μορρωθῆ, καθιστάμενος τὸ ὄργανον, δι' οὗ ἡ ἑλληρίζουσα Ἀνατολὴ θά ἐκφράσῃ τὰ διανοήματα καὶ τοὺς πόθους τῆς.

Εὐτυχεῖς οἱ συγγραφεῖς τοῦ μέλλοντος! Θά ὦσιν ἀπηλλαγμένοι τῆς φοβερᾶς αὐτῆς βασάνου τῶν ἀγγελῶν, δι' ὧν ἡμεῖς μὲν ταπεινούμεθα, καταβασανίζονται δὲ οἱ ἀτυχεῖς ἡμῶν φίλοι!

Εἶνε νὰ ἦνε αὕτη ἡ τελευταία μου συγγραφικὴ ἐπαπειλία.

Γ. Σ. ΦΡΑΓΚΟΥΔΗΣ
δημοσιολόγος
Ἐν Πικρισίαι τῇ 1. Ἰανουαρίου 1891.
Συμφορηταὶ ἐγγράφονται καὶ ἐν τῷ γραφεῖῳ τοῦ «Νέου Ἑθνους».

Ο ΕΛΛΗΝΙΚΟΣ ΤΥΠΟΣ

Η ΑΠΑΡΤΙΑ.

Διαφοροτρόπως κρίνουσιν αἱ ἀθηναϊκαὶ ἐφημερίδες τὰ τῆς συνεδρίας τῆς βουλῆς, καὶ τὴν ἡ κυβερνήσεως κατ' ὄρωσιν νὰ σχηματισθῇ ἀπαρτία. Οὕτω τὸ τρικουπικόν Ἀστυγγραφεῖ: «Ἐν τῷ μέσῳ φρενητιῶδων ζητωκραυγῶν καὶ γεροκρατημάτων, ὁ πρόεδρος τῆς βουλῆς ἀνεκοίνωσε χθὲς τὸν καταρτισμὸν τῆς ἀπαρτίας διὰ ψήφων 111. Οὕτω διεγράφη καὶ ἡ τελευταία πομπολύς, ἐν τῇ ὁποία ἐκάστη τῶν μερῶν τῆς ἀντιπολιτεύσεως ἐβλεπεν ἀντικατοπτριζόμενα τσαῦτα ὄνειρα καὶ πόθους, πτηστουσαι δὲ καὶ δειλκαὶ δὲν ἐτόλμησαν καὶ νὰ ἐμφανισθῶσι κατὰ τὴν συνθήειάν τῶν ἐν τῇ αἰθούσῃ μετὰ τῷ σχηματισμῶν τῆς ἀπαρτίας, ἀλλ' ἀλλοὶ μὲν ἐκ τῶν προσελθόντων εἰς τὴν βουλὴν καὶ ἀναμενόντων εἰς τὰ δωμάτια ἐξῆλθον διὰ τῆς ὀπισθίας θύρας ἄλλοι δὲ διήλθον διὰ μέτου τοῦ μνημονίου κατ' αὐτῶν πλῆθους, κύπτοντες ὡχρῶ ὑπὸ τὰς θερμῶδεος αὐτοῦ ἐπιδοκιμασίας.

ΕΔΩ Κ' ΕΚΕΙ

ΑΝΘΡΩΠΟΣ ΚΑΕΙΣ

Πλούσιος τῆς φυτοκόμοος ἐβδουμηκόντουτῆς τὴν ἡλικίαν ἀπεβίωσεν ὑπὸ δραματικὰς περιστάσεις.

Ὁ γηραιὸς οὗτος ἐκέκμητο ὡχρὸν πολὺ μακρὰν τῆς κατῆκίας του, λαμπρὰ θερμικήρια, νύκτα δὲ τινα ἐλησμένης ν' ἀνανεώσῃ τὴν πυρὰν τοῦ θερμασμοῦ τὴν ἐν αὐτῷ εὐρισκουμένην. Ἐβουληθεῖς δὲ τὴν ἑλλειψίν του ταυτην ἠρέψῃ τὴν θῆν τῆς προίτας ὠραν καὶ μετέβη εἰς τὸ θερμικήριόν του.

Ἡβὸ δὲ ἠαρολεῖτο εἰς τὴν ἐργασίαν του ἀίρνης τὰ ἐνδύματά του ἠργίαν, νὰ καίωνται καὶ ἐν ριπῇ ὀφθαλμοῦ εἶδεν ἑαυτὸν περιστευγισμένον ἀπὸ φλόγος.

Μετὰ τῆς μεγαλητέρας δὲ ψυχραμίας ἐπρέξῃ εἰς μίαν δεξομένην κοπιητημένην ἐν τῷ μέσῳ τοῦ κήπου ἐπὶ τῷ σκοπέῳ νὰ ριπῆ ἐντὸς αὐτῆς. Δυστυχῶς τὸ ὄνομα ἦτο παγωμένον ὁ ἀτυχὴς γέρον, ἐδουκμασε νὰ θραύσῃ τὸν πάγον πλῆν ρεῖ! ἄπαται αἱ προσάβειαί του ἀπέβησαν μάταιαι, τότε ἠργίσε νὰ ὠρῆται ἐκ τῶν πόνων, ἐδραμεν ἔξω, ὑπερπηθῆσε τὴν ἀπόστασιν ἥτις τὸν ἐχώρξεν ἐκ τῆς διαμονῆς του, φθάνει καὶ ἐκπνέει ἐπὶ τοῦ οὐδαῦ τῆς θύρας του. Τὸ σῶμα ἦτο ὀλοτελῶς ἀπηθρακωμένον.

ΚΟΜΙΣ ΚΑΤΑ ΤΩΝ ΚΑΕΙΤΩΝ.

Ἐργαστασιάρχης τις ἐν Οὐγγαρίᾳ εἰδοποίησε τὴν ἀστυνομίαν ὅτι κατέχει κόνιν, δι' ἧς εὐκόλως δύναται τις νὰ συλλάβῃ τοὺς κλέπτας. Ὁ ἐργαστασιάρχης οὗτος παρετήρησεν ὅτι ἀπὸ τῶν ἐβδουμάδων τὸ ταμεῖον του καθημερινῶς ἐλεηλατεῖτο ὑπὸ ἀγνώστου κλέπτου.

Απαται αι προσπάθειαι του απέθ-
σαν μάταιαι και κεκμηκώς εκ του πο-
λέμου, απετάθη προς φίλον του καθη-
γητήν της Εμπορικής Σχολής, οστις
τῷ ἔδωκε κόνιν τινα, ἣν ὡ ἀπλῶν ἔπι
τοῦ ταμείου του. Ἡ ἐν λόγῳ κόνις
εἶχε τὴν παράδοξον ιδιότητα νὰ χρω-
ματίζῃ τὰς χεῖρας εἰς κυανὰς, νὰ δι-
δῇ δὲ εἰς αὐτὰς διὰ τοῦ πλουσίματος
χρῶμα ζωρρότερον ἀντιστάμενον και
εἰς τὸν σάπωνα.

Ἀπὸ τῆς πρώτης ἡμέρας ἐργαστα-
σιάρχης ἐβεδαίωθη ὅτι 80 δρουκάτα ἀ-
πωλέσθησαν ἐκ τοῦ χρηματοκιβωτίου
του. Τότε ἀμέσως συνήθροισε τὸ προ-
σωπικὸν τοῦ ἐργοστασίου του και οἱ
ὑπάλληλοι ὑπεχρεώθησαν ὁ εἰς μετὰ
τὸν ἄλλον νὰ νύψωσι τὰς χεῖρας. Εἰς
ἐκ τῶν ὑπαλλήλων εἰδείκνυεν ὀλίγην
προθυμίαν, ἀλλ' ἐκὼν ἀέκων ἔπρεπε
ν' ἀκολουθήσῃ τοὺς συντρόφους του.
Μόλις εἶχε θέσει τὰς χεῖράς του ἐν τῷ
ὕδατι και ἀμέσως ἡ χροιά τοῦ κυανοῦ
χρῶματος ἐπεράνη.

Τότε ὁ κύριός του ἐφώνησε: Σὺ,
λοιπὸν εἶσαι ὁ κλέπτης, ὦν ζητῶ!
Ὁ ἐνοχὸς ὠμολόγησεν ἀμέσως τὴν
πράξιν του.

ΠΟΙΚΙΛΗ ΣΤΟΑ

Τρεῖς εὐθymi νεανίαι συνέρωγόν ποτε ἐν τι-
νε ξενοδοχείῳ καταβροχθίσαντες δὲ τὸ γεῦμα
αὐτῶν, ἐκίθητο συνδιαλεγόμενοι και πίνοντες
οἶνον. Ἀπὸ ὠμίλησιν περὶ διακόσμου ἄνθρω-
πίνων, ἐπρότεινεν ὁ εἰς νὰ θέσωσι τὸ εἶδος στοί-
χημα, νὰ εἴπῃ, ὅχι, ἕκαστος μίαν ἐπιθυμίαν,
και ἐκείνος, οὗτινος ἡ ἐπιθυμία ἤθελεν εἶσθαι
ἡ μᾶλλον ὑπερβολικὴ, νὰ κερδίῃ τὸ στοίχη-
μα και νὰ πληρώσωσιν οἱ ἕτεροι δύο τὸ γεῦμα
αὐτοῦ. Εἶπε λοιπὸν ὁ πρῶτος: «Ἐπεθύμουν ἀ-
πασα αὐτὴ ἡ οἰκοδομὴ νὰ ἦτο πλήρης θελονῶν
ἐκίστην δὲ βελόνην νὰ κρατῇ εἰς ῥάπτει, και
ἕκαστος ῥάπτει: νὰ ῥάπτῃ ἔπι ἐν ἐλόκληρον ἔ-
τος μεγάλους σάκκους, ὅμοιοι δὲ οὗτοι οἱ σάκκοι,
πλήρεις λίτρων νὰ εἶνε ἰδικοί μου.» Ὁ δευτε-

ΕΠΙΦΥΛΑΞΙΣ ΤΟΥ «Ν. ΕΘΝΟΥΣ.»
Π ΠΡΩΤΗ
ΤΟΥ ΑΙΜΑΤΟΣ ΚΗΛΙΣ.

Κατὰ μετάρησιν ἐκ τοῦ Γαλλικοῦ
(ΥΠΟ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥ ΓΕΡΟΛΕΜΟΥ.)
ΜΕΡΟΣ ΤΡΙΤΟΝ.
ΔΡΑΜΑ ΕΝ ΗΜΕΡΑ
ΚΕΦ. V.
Η ΘΕΣΙΣ ΤΟΥ ΔΕΡΜΑΤΟΠΡΟΒΑΤΟΥ
ΚΑΘΙΣΤΑΤΑΙ ΔΥΣΧΕΡΗΣ.

—Ναι, ἀλλὰ πῶς ὄνομα ἐπιθυμῆτε νὰ ὀσώω
εἰς τὸ τέκνον σας;
—Ὁ! ἀδελφώτατε πᾶτες, τὸ ἰδικόν σας,
εἰὼν εὐαίσθητος. Ὁνομάζεθε Βερνάρδος ἢ
καλῶς ἤκουσα; Μεγάλην τιμὴν ἔχει μοι κλη-
τε εἰὼν ὀσώωτε τὸ ὄνομα σας εἰς τὸν μικρόν
μου Μαγδόν.
—Ὁ! γίνῃ κατὰ τὴν ἐπιθυμίαν σας. Ἄλλ'
ἐσκέφθητε ποσῶς διὰ τὸν δαίμον μου.
—Ἐν ἰσχύρην! Ἐλθετε, ἀκολουθήσατέ με.
Εἶνε ἦδη παρατεταμένον και ἐλπίζω νὰ εἶνε
τῆς ἀεζέως σας.
—Τὴν στιγμήν ἐκείνην ἡ ἀμαξία τοῦ «Μεγ-
άλου ἀγίου Ἀντωνίου», εἰσῆλθε εἰς τὴν αὐ-
τὴν τὴν κλειδῶν τῷ ἀγίου Πέτρου.

ρος εἶπεν: Ἐγὼ ἐπεθύμουν ἀπασα αὐτὴ ἡ οἰ-
κοδομὴ νὰ ἦτο πλήρης συναλλαγματικῶν, δι-
ἐκίστης δὲ συναλλαγματικῆς νὰ παραγγέλλη-
ται ἡ πληρωμὴ τοσούτων λίτρων, ὅσας ἤθελον
περιέχει ὅμοιοι σάκκοι σου, και νὰ ἔγω
ὄλας αὐτὰς τὰς συναλλαγματικάς. Ὁ δὲ τρί-
τος εἶπεν: Ἐγὼ εὐχομαι νὰ ἀποκτήσῃτε ἀμ-
φότεροι ὅ,τι ποθεῖτε: μίαν δὲ νόκτα νὰ σᾶς
κρεμάσωσιν και τοὺς δύο, και ἐγὼ νὰ εἶμαι ὁ
κληρονόμος σας. Τότε ὁ τρίτος ἐξέρθηε τὸ στοί-
χημα, και ἐπλήρωσαν οἱ ἄλλοι τὸ γεῦμα
αὐτοῦ.

Ἐπὶ ματαίῳ ἐλπίζομεν πέντε πράγματα ἀπὸ
πέντε διαφορετικοὺς ἀνθρώπους: χάριτας ἀπὸ
πτωχῶν, ὑπηρεσίαν ἀπὸ ἀμελῆ, βοήθειαν ἀπὸ
ἐχθρόν, συμβουλὴν ἀπὸ φθονρόν, και ἀληθινὴν
ἀγάπην ἀπὸ γυναῖκα.

Ἀπολεσθεῖσα περιουσία δύναται ν' ἀνακτηθῇ
δι' οἰκονομίαν, βλάβη τῆς υγείας νὰ διορθωθῇ
διὰ σωφροσύνης και ἐγκρατείας, λησμονηθεῖσαι
γνώσεις ν' ἀνακτηθῶσι διὰ μελέτης, ψυχραν-
θεῖσα φιλία νὰ θερμανθῇ διὰ συγγνώμης, ἀπο-
λεσθεῖσα ὑπόληψις νὰ κερδηθῇ ἐκ νέου διὰ με-
τμελείας και ἀσκήσεως ἀρετῆς, ἀλλ' ὁ μί-
την δαπανώμενος και φεύγων χρόνος πῶς δύ-
ναται ν' ἀνακτηθῇ;

Τὸ γυναικεῖον πνεῦμα εἶνε γλυκύτερον τοῦ
μέλιτος, ἀλλὰ και τὸ κέντρισμα τῆς γυναι-
κῆς εἶναι ἀκόμη σκληρότερον τοῦ τῆς μελι-
σῆς.

Περσικὴ τις παροιμία λέγει, ὅτι, δέκα μέτρα
ὀμιλίας ἐστάλησαν εἰς τὴν γῆν, και ἐξ αὐτῶν
ἡ γυνὴ ἔλαβε τὰ ἑννέα.

Ἡ γυνὴ εἶνε παιδίον τὸ ὁποῖον διασκηδ-
ζοῦν με παιγνία, ἀποκοιμίζουσι με ἐπαίνους,
και ἀπατῶσι με ὑποσχέσεις.

Τὸ πρόσωπον τοῦ ἀνθρώπου εἶνε γεωγραφικὸς:
ἡ καρτὴ, ἐπ' οὗ ἡ ψυχὴ ἰσχυρογραφεῖ ἐν δρόμον
μέλλει νὰ πορευθῇ καθ' ὅλον τὸ πῆλαγος τῆς
ζωῆς.

Υπεύθυνος
ΚΛΕΑΝΘΗΣ Ν. ΜΕΣΣΟΛΟΓΓΙΤΗΣ
Τύποις ΦΙΛΟΚΑΛΙΑΣ.

IV.
Ὁ Σέβαστιανὸς ἐνθ' ὠδοιπόρει ἐπ' ἀμάξης
και συνωμίλει μετὰ τοῦ Μιγέλ Ἐγθεβάρια δὲν
ἰδίστεσε νὰ πεισθῇ ἐντὸς ὀλίγου, ὅτι οὗτος
ἦτο ἀκριβῶς οἶον τὸν συνέστησεν ὁ Ἰσά. Δι' ὁ
τῷ παρεχώρησεν ἤνευ διαπραχῶν τὸ πρόσωπον
ὄπερ ὄφειλε νὰ πειθῇ εἰς τὴν κωμωδίαν, ἣς ὁ
δερματοπρόβατος ἦτο ὁ ἦρω, ἀπὸ τῷ ἐξέθηκε
πρῶτον πᾶσαι αὐτῆς τὰς λεπτομερείαις.
Ὁλίγοιεν ἰδῆ κατωτέρω ὅτι ὁ Σέβαστιανὸς
ἐξελέχθη τῷ ὄντι ἔμπερον ὑποκριτὴν εἰς τὴν
περίστασιν ταύτην.
—Ἄ! καλὰ εἶπεν ὁ ξενοδόχος τῶν «Κλειδῶν
τοῦ ἀγίου Ἀντωνίου», μέλις ἰδῶν τὸν Μιγέλ
καταβαίνοντα μόνον τῆς ἀμάξης. Τί ἤλθετε λα-
πὸν νὰ κἀμῃς ἐδῶ, ἀπὸ δὲν φέρετε μαζί σου
οὐδέναι ταξιδιωτήν;
—Συγγνώμην, αὐθίνα Ἰερώνυμε, ἔσπευσε νὰ
εἴπῃ ὁ Μιγέλ. Ἐγὼ μαζί μου και ταξιδιω-
τήν. Ἄλλ' ἐπειδὴ οὗτος ἐπεθύμει νὰ συνωμιλῇ-
σῃ μετὰ τοῦ ὑπεκτονόμου, και ἔτυχε νὰ διελ-
θωμεν ἀκριβῶς ἐμπροσθεν τῆς θύρας του, κα-
τίθῃ τῆς ἀμάξης και μετίθῃ εἰς ἐπίσκεψίν
του. Ἄλλ' ἐντὸς ὀλίγου θέλετε ἰδῆ ὅτι ὁ «α-
ξιδιωτῆς» οὗτος θὰ καταλύσῃ εἰς τὸ ξενοδοχεῖον
σοῦ. Εἶνε ἄνθρωπος καθὼς πρέπει, και τρέχει
πρὸς ἀναζήτησιν ἐνός θείου του, ὅστις εἶνε ὀλί-
γον τρελλὸς και ὁ ὁποῖος ἀπέδρα σήμερον τὴν
πρωτὴν ἐκ τῆς κατοικίας του, ἐν ἣ μετὰ τό-
σῃς φροντίδαι ἐφυλάττετο.
—Και πῶς κατοικεῖ;

ΕΙΔΟΠΟΙΗΣΕΙΣ
ΛΕΩΦΟΡΕΙΑ
Μ. Σ. ΕΜΦΙΕΤΖΠ.
ΤΑΚΤΙΚΗ
ΣΥΓΚΟΙΝΩΝΙΑ
ΛΑΡΝΑΚΟΣ - ΑΜΜΟΧΩΣΤΟΥ

Σπουδαίαν ἔλλειψιν ἀνέλαβε νὰ
πληρώσῃ ὁ κ. Μ. Σ. Ἐμφιετζίης, συ-
στήσας δι' ἀμαξῶν τακτικὴν συγκοι-
νωσίαν μεταξύ Λάρνακος—Ἀμμοχώ-
στου. Αἱ ἀμαξίαι τοῦ κ. Ἐμφιετζίη δι-
σκρίνονται διὰ τὴν στερεότητα και
κομψότητα αὐτῶν, σφύρονται δὲ ὑπὸ
ἵππων πρώτης δυνάμεως και ταχύτη-
τος. Τιμαὶ εἰσιτηρίων ἀπιστευτῶς εὐ-
θηναί. Ὁ σταθμὸς ἐν Λάρνακι ἐν τῷ
πανδοχείῳ τῶν Κυρίων Κων ἀδελφῶν
Γ. Δημητρίου.

ΕΙΣ ΤΟ ΚΑΤΑΣΤΗΜΑ
ΚΑ. Σ. ΚΡΑΜΒΗ
ΟΔΟΣ ΒΑΣΙΛΑΚΗ ΕΝ ΣΚΑΛΑ
ΕΥΡΙΣΚΟΝΤΑΙ
ΑΓΓΛΙΚΑ ΚΑΣΜΙΡΙΑ

τὰ στερεώτερα και εὐθηνότερα τῶν
μέχρι τοῦδε εἰσαχθέντων, πωλού-
μενα εἰς τιμὰς ἀνεπιδέκτους διαγωνι-
σμοῦ.
ΕΠΑΝΟΦΟΡΙΑ ΔΙΑ ΚΥΡΙΑΣ.
ΥΠΟΚΑΜΙΣΑ, ΚΑΛΤΣΑΙ, ΦΛΑ-
ΝΕΛΛΑΙ ΔΙ' ΑΝΔΡΑΣ.
ΜΥΡΑ ΤΩΝ ΚΑΛΗΤΕΡΩΝ ΕΡΓΟ-
ΣΤΑΣΙΩΝ ΑΤΚΙΝΣΟΝ, ΓΟΣΝΕΛΛ
ΔΙΗΥΡΑ, ΚΟΝΣΕΡΒΑΙ, ΔΙΑΦΟΡΑ.
Λίαν προσεγῶς ἀναμένεται λαμ-
πρά συλλογὴ
ΕΑΡΙΝΩΝ ΚΑΣΜΙΡΙΩΝ.
Χρῶμα και ποιότης, ἐκλεκτότατα.
Τιμαὶ εὐθηνόταται

—Εἰς Λισβῶνα, και ὁ θεὸς του εἶνε ἱερεὺς
Ἡγούμενος.
—Ἰερῆς! Ἡγούμενος! εἰπέ μοι γρηγορά, Μι-
γέλ, τίκνον μου. Πῶς ὀνομάζεται ὁ ἱερεὺς οὗ-
τος και πῶς κλήρου Ἡγούμενος εἶνε; Τὸν
γνωρίζεις;
—Ναι, ὀνομάζεται Βερνάρδος Μοντεῖρὰ και
εἶνε Ἡγούμενος τοῦ κλήρου τῆς Παναγίας
τῆς Ἀτόχας.
—Μέγιστε θεέ!
—Τί ἔχετε λοιπὸν, αὐθίνα Ἰερώνυμε;
—Τί ἔγω!... Ἄλλὰ τέκνον μου, ὁ ἱερεὺς, ὁ
Ἡγούμενος, ὁ θεὸς οὗτος εὐρίσκειται ἐνταῦθα
πρὸ μῆος περὶ τοῦ ὄρου και τὴν στιγμήν ταύ-
την λαμβάνει τὸν δαίμον του εἰς τὸ πα-
ρακείμενον δωμάτιον, ὡς ἄνθρωπος ὅστις ἔχει
σῶας τὰς φρένας του.
—Ὅποις συνάντησαι! Ἄλλὰ, παρακαλῶ, μὴ
εἴπῃς εἰς αὐτὸν οὐδὲ λέξιν. Μόνον ὅταν θὰ ὑ-
πάγῃ νὰ κατακλιθῇ, κάμετέ μοι ἐν νεύμα ἵνα
σπεύσω νὰ εἰδοποιήσω τὸν ἀνεψιόν ὅτι ὁ θεὸς
του ἀνευρέθη. Πόσον τοῦτο θὰ τὸν κἀμῃ νὰ
χαρῇ!
—Και ὁ πτωχὸς ἀγαπήσει θεῖο, τί θὰ εἴπῃ
ὅταν ἰδῇ τὸν ἀνεψιόν σου;
V.
Τί θὰ εἴπῃ; Ὅταν ἀνοήσις φαντασθῇτε.
Ἡ παραφροσύνη του, εἶνε νὰ ἐξέρχεται κατ'
ἐξοχὴν εἰς τοὺς ἀγρούς, ἀλλ' ὅταν ἀπαξ ἐκφύ-
γη και ζητηθῇ νὰ τὸν ἐπαναφέρῃ ὁ ἀνεψιὸς
σου, τότε αὐτὴ τὴν ἐπιρρανεὶ ζωηροτέρα.

Ἐν τῇ κατὰ τὴν ὁδὸν «Ὁξφόρδ»
οἰκία τῆς Κας Αὐγουστάς Κ. Χαρα-
λαμπίδου ἠεῖχθη νέον ξενοδοχεῖον ὑ-
πὸ τὴν διεύθυνσιν τῆς ἰδιοκτητῆρας,
ἐνθα οἱ προσερχόμενοι δύνανται νὰ εὐ-
ρίσκωσι δωμάτια ὑπνου λίαν εὐρύχω-
ρα και εὐάερα. Τὸ ξενοδοχεῖον τοῦτο
θὰ διακρίνηται ἀκριβῶς καθαρῶς και ἐκ-
τακτος περιποιήσεως, διὸ οἱ πελάται
ἔστωσαν βέβαιοι, ὅτι θὰ μένωσι καθ'
ὅλα εὐχαριστήμενοι.

ΕΜΠΟΡΙΚΟΝ ΔΕΛΤΙΟΝ.
ΛΑΡΝΑΚΟΣ.

Σίτο ς, πρὸς γρ. 20—21 τὸ κοιλόν.
Κριθή, πρὸς γρ. 10
Ὁροβος ἐντόπιος, πρὸς γρ. 27—28
Σησάμια, πρὸς γρ. 3 τὴν ὀκά.
Σταφίς μαύρη πρὸς 45 παρ. ἡ ὀκά.
Σταφίς βραστή πρὸς 35 παρ. ἡ ὀκά.
ὀκά.
Βαμβακόσπορος πρὸς γρ. 4 και 35 παρ. τὴν
λίτραν.
Βαμβάκια, πρὸς γρ. 15—16.
Βρώμη, πρὸς 13 1/2 τὸ κοιλόν.
Ἐλαιον, ἐξωτερικοῦ πρὸς γρ. 17—17 1/2 τὴν
λίτραν.
Ἐλαιον ἐντόπιον, πρὸς 18 ἡ λίτρα.
Ζάχαρις, πρὸς γρ. 332 τὸν σάκκον.
Καφές, πρὸς γρ. 20—21 τὴν ὀκάν χονδρ.
Ὄρζιον, πρὸς γρ. 190 τὸν σάκκον.
Σάπων, πρὸς γρ. 6 1/2—7 τὴν ὀκά.
Πετρέλαιον Καυκάσου πρὸς γρ. 40 1/2.
Μὲ λίαν ἀγγλικὴν γρῶσα 182.

Ἐν τῷ τυπογραφείῳ ἡμῶν γίνεται
πᾶσα τυπογραφικὴ ἐργασία μετὰ πά-
σης τῆς δυνατῆς φιλοκαλίας εἰς τιμὰς
λίαν συγκαταβατικάς, οἷον: ἐτι-
κέττα και κηνοῦ, ἐνοικιαστήρια, χρε-
ωστικὰ γραμματῆρια, ναυλοσυμφωνη-
τικὰ, δηλωτικὰ Ἐλωνεῖου, διπλωτυ-
πα, φρωτικὰ και κλπ.

—Ἀληθῶς! Καὶ ἐγὼ λοιπὸν ὄσας τὸν παρε-
χάμετα νὰ γίνῃ ἀνάδοχος τοῦ μικροῦ μου
παιδός!
—Εἶνε πράγμα ἀδύνατον, ἀπὸ εἶνε τρελλός.
—Ἄ! καλὰ! δὲν θὰ θελήσῃς νὰ με πιστεύσῃς
ἴσως, ἀλλ' ἐπὶ τέλους ἤρρισα και ἐγὼ νὰ ἐν-
νεῶ ὅτι ἔλεγε λόγους ἀσυναρτητοῦ, ἀλλ'...
—Σὺς πιστεύω, διὸ: τὸ αὐτὸ συνέβη ἀκριβῶς
και εἰς τὸν ἐξῆδεξόν σου Ἰσά, πλησίον τοῦ
ὀποῖου διέμεινε περὶ τὰς τρεῖς ὄρας. Βεβαίως
ὅτι σὰς τὸ εἶπε.
—Ἀναμειδίως, μοι τὸ εἶπε, ἀλλὰ τί λοιπὸν
συνέβη εἰς τὸν Ἰσά;
—Ὅτι μοι, συνέβη νὰ ἐννοήσῃ ὡς ὑμεῖς τώρα,
ὅτι ὁ καλὸς οὗτος ἄνθρωπος δὲν ἐγνώριζε πλέον
τί ἔλεγε.
—Ἄλλ' ἐπὶ τέλους, αὐθίνα Ἰερώνυμε, αὐτὰ
εἶνε πράγματα τὰ ὁποῖα δὲν μετὰ συμπερούσι.
Τὸ σπουδαιότερον εἶνε ἵνα ὁ ἀνεψιὸς τοῦ πτω-
χοῦ τρελλοῦ Ἡγουμενοῦ φέρῃ μαζί του γρη-
μάτια, και δυνήθητε νὰ κερδίσητε ὑμεῖς προσ-
παθούντες νὰ τὸν ἐξυπηρετήσητε ὅσον δύνα-
σθε καλῆτερον. Σὺς παρακαλῶ ὅμως νὰ με εἰ-
δοποιήσητε, ὅταν ὁ καλὸς ἄνθρωπος ὑπάγῃ νὰ
κατακλιθῇ. Τίποτε περισσώτερον.
—Ὅμιλεῖς θαυμασίως, Μιγέλ. Ὁ ἀνεψιὸς δὲν
δύναται νὰ βασιλεύσῃ εἰς ἐμεῖ. Ἄλλως τε πρόκειται
διὰ μίαν καλὴν πράξιν.
—Μάλιστα, ὡς λέγετε, αὐθίνα μου.
—Διψῶς τέκνον μου;
(ἀπολοθεῖ.)